

Bediüzzaman'ın şahsiyet-i maneviyesine dair bazı değerlendirmeler

Cenâb-ı Hakk'ın ihsanatıyla, Bediüzzaman'ın mazhar olduğu manevî makamının çok âlî olduğuna inananlardanız. Bediüzzaman'ın bu önemli hususiyetindeki mana, telif ettiği şaheserlerine, talebelerinden sudûr eden ifadelere de yansımıştır.

Yaşadığı mübarek ömrü içinde, onunla birlikte kutsî Nur hizmeti içinde yoğrulan talebelerinin, Bediüzzaman'ın manevî şahsiyeti hakkında beyan ve değerlendirmeleri bulunmaktadır.

Üstad Hazretleri'nin bu özelliğine dair, talebelerinin yanı sıra, geçmişten günümüze kadar intikal eden bazı veli zat'ların da telâkkileri mevcuttur. Bütün bu değerlendirme, telâkki ve beyanlar, Bediüzzaman Hazretleri'nin şahsiyet-i maneviyesiyle durduğu noktanın oldukça manidar olduğu gerçeğini göstermekte ve görmekteyiz.

Kutsî Nur hizmeti içinde, büyük bir rükûn teşkil eden talebelerinden, İslamköylü Hafız Ali Ergun'un bir değerlendirmesi, yazdığı bir mektupta şöyle şekillenir. Der ki;

“Evet Üstadım! Şahidim ki, çok yorgunsunuz ve yoruluyorsunuz. Fakat o vazifenin kudsiyeti yorgunluğa değil, her şeye tercih edileceğini buyuruyorsunuz. Madem şu zamanda iki mühim cereyan-ı azîmenin birisinin kumandasını Cenâb-ı Hak size tahmil etmiş oluyor ki, bütün dünya Kur'ân'ın beyan ve esrarından manen sizi dinliyor, inşaallah her vakit

dinleyecek.” (Barla Lâhikası: 185)

Yine, saff-ı evvel talebelerinden ve Nur’un ilk kâtiplerinden, Şamlı Hafız olarak bilinen Hafız Tevfik Göksu’nun bir değerlendirmesi vardır. Şöyle ki;

“Üstadımın tarihçe-i hayatını düşündüm. Baktım, dört mühim noktada tevafuk ediyorlar:

Birincisi: Hazret-i Mevlânâ 1193’te dünyaya gelmiş. Üstadım ise Arabî 1293’te, tam Mevlânâ Hâlid’in yüz senesi hitam bulduktan sonra dünyaya gelmiş.

İkincisi: Hazret-i Mevlânâ’nın (ks) tecdid-i din mücahedesine başlangıcı ve mukaddimesi, Hindistan’ın payitahtına 1224’te girmiş. Üstad ise aynen yüz sene sonra, 1324’te Osmanlı Saltanatı’nın payitahtına girmiş, mücahede-i maneviyesine hazırlanmış.

Üçüncüsü: Ehl-i siyaset, Hazret-i Mevlânâ’nın fevkalâde şöhretinden tevehhüm ederek diyar-ı Şam’a naklettirilmesi 1238’de vaki’ olmuştur. Üstad ise aynen yüz sene sonra 1338’de Ankara’ya gidip, onlarla uyuşamayıp; onları reddederek, küserek tekrar Van’a gidip, bir dağda inziva ederken 1338 senesini müteakib, Şeyh Said hâdisesinin vukuu münasebetiyle ehl-i siyasetin vehmine dokunmuş, ondan korkarak Burdur ve Isparta, Kastamonu, Afyon vilayetlerinde sekizer sene, yirmibeş sene ikamet ettirilmiştir.

Dördüncüsü: Hazret-i Mevlânâ, yaşı yirmiye baliğ olmadan evvel allâme-i zaman hükmünde, fuhûl-ü ülemanın üstünde görünmüş, ders okutmuş. Üstad ise, tarihçe-i hayatını görenlere ve bilenlere malûmdur ki; ondört yaşında icazet alıp â’lem-i ülema-i zamana karşı muarazaya girişmiş, ondört yaşında iken, icazet almaya yakın talebeleri tedris etmiştir.

Hem Hazret-i Mevlânâ, neslen Osmanlı olduğu ve Sünnet-i Seniyyeye bütün kuvvetiyle çalıştığı gibi, Üstadım Kur’ân-ı Hakîm’e hizmet noktasında, meşreben Hazret-i Osman-ı Zinnureyn’in arkasında gidip, Hazret-i Mevlânâ (ks) gibi, Risale-i Nur eczalarıyla -bütün kuvvetiyle- Sünnet-i Seniyyenin ihyasına çalıştı. İşte bu dört noktadaki tevafukat, tam yüz sene fasıla ile Risale-i Nur’un takviye-i din hususundaki tesirati; Hazret-i Mevlânâ’nın (ks) Tarîk-ı Nakşiye vasıtasıyla hizmeti gibi azîm görünüyor. Üstadım kendine ait medh ü senayı kabul etmiyor. Fakat Risale-i Nur Kur’ân’a ait olup, medh ü sena Kur’ân’ın esrarına aittir” (Sikke-i Tastik-i gaybi: 32)

Bediüzzaman Hazretleri’nin şahsiyet-i manevîsine işaretle yapılan değerlendirmelerden bazıları da, bazı büyük veli zatların istihraç yoluyla günümüze intikallerinde saklıdır.

Şöyle ki;

Birincisi: “Hizan’a bağlı Gayda Köyü’nde kırk kûsûr sene imamlık yapan Molla Hacı, Gavs-ı Hizan namıyla meşhur, GavsseyidSıpgatullah Hazretleri’nin halifelerinden, Molla Halid-i Eruki’den naklen anlattığını Bitlis’li Kevser Hoca anlatıyor. 11.12.1983 tarihinde, Sofi Mirza Efendi’nin Gavs’ı ziyaretlerinin birisinde, Gavs Hazretleri, Sofi Mirza’nın önünden kalkarak halifelerinin yanında şöyle söylemiştir “Efendiler, bu fakir sofi’nin (Mirza Efendi’nin) sülbünden öyle bir çocuk dünyaya gelecektir ki, yüz kutbiyet onun derecesine yetişmez. Ben ona talebe olmayı gavslığa tercih ederim.” (Mufassal Tarihçe-i Hayat, A. Kadir Badıllı, cilt. 1, s. 23.)

İkincisi: “Denizli vilayetlerinde yaşamış, büyük evliyalardan Hasan Feyzi isminde bir zat bir gün talebelerine “Bugün şark’ta büyük bir veli dünyaya geldi. Bu zat zamanın sahibi, asrın vekilidir.” (a.g.e).

Not: Denizli Nur kahramanlarından Hasan Feyzi Yüreğil, bu zatın talebelerindedir.

Bir başka anekdot: “Çok eski evvel bir ehl-i velâyetten işittim ki, o zat, eski velilerin gaybî işaretlerinden istihraç etmiş ve kanaatı gelmiş ki, “Şark tarafından bir nur zuhur edecek bid’alar zulûmatını dağıtacak” Ben böyle bir Nur’un zuhuruna çok intizar ettim ve ediyorum. Fakat, çiçekler baharda gelir. Öyle kutsî çiçeklere zemin hazır etmek lâzım gelir.” (Mektubat. s. 359)

Risale-i Nur’dan bir kesit: “Ezcümle Hazret-i Hasan’ın (ra), altı aylık hilâfeti ile, beraber Risale-i Nur’un Cevşen-ül

kebir'den ve Celcelutiye'den aldığı bir kuvvet ve feyizle vazife-i hilâfetin en ehemmiyetlisi olan neşr-i hakaik-i imaniye noktasında Hz. Hasan'ın kısacık müddetini uzun bir zamana çevirerek tam beşinci halife nazarıyla bakabiliriz" (Emirdağ Lâhikası, s. 65)

İşte böylesine muhteşem bir maneviyat-ı şahsiyeye mazhardır, Üstadımız Bediüzzaman Hazretleri.

Onu, hasret ve rahmet duygularıyla yad ediyor, Cenâb-ı Hak'tan onun şefaatine mazhariyetini istirham ediyor ve yalvarıyoruz.